

Sygn. akt V CZ 53/11

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Marta Romańska

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi I. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Rejonowego z dnia 6 października 2010 r.,

w sprawie z powództwa I. P.

przeciwko B. G.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 lipca 2011 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego

z dnia 21 grudnia 2010 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 21 grudnia 2010 r. odrzucił wniesioną przez I. P. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia tego Sądu z dnia 6 października 2010 r. wydanego w postępowaniu o zwolnienie powódki od kosztów sądowych. Jako podstawę odrzucenia skargi Sąd orzekający wskazał art. 424⁶ § 3 k.p.c. i wyjaśnił, że skarga została wniesiona z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c., ponieważ powódka sporządziła ją osobiście, mimo że nie jest adwokatem, radcą prawnym ani żadną z osób uprawnionych wskazanych w art. 87¹ § 2 k.p.c.

Skarżąca w sporządzonym przez siebie zażaleniu na powyższe postanowienie zarzuciła naruszenie art. 87¹ § 2 k.p.c. poprzez odrzucenie skargi pomimo, że w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych nie stosuje się art. 87¹ § 1 k.p.c. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżąca błędnie interpretuje charakter postępowania o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, które zamierzała wszcząć swoją skargą. Mimo, że przedmiotem zaskarżenia jest postanowienie wydane w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych, skarga nie wszczyna kolejnego etapu tego postępowania i nie może doprowadzić do innego rozstrzygnięcia sprawy poddanej kontroli. Skarga inicjuje odrębne, szczególne postępowanie, którego celem jest zbadanie legalności działalności jurysdykcyjnej sądów powszechnych, a jej uwzględnienie umożliwi skarżącemu dochodzenie od państwa odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez wydanie zaskarżonego orzeczenia.

Tym samym nie można w postępowaniu zapoczątkowanym złożeniem skargi stosować art. 87¹ § 2 k.p.c., jako podstawy uprawniającej stronę nie mającą kwalifikacji prawnych do samodzielnego złożenia skargi w niniejszej sprawie.

Brak zdolności skarżącej do działania obejmuje także złożenie obecnie rozpatrywanego zażalenia, które z tego powodu należało dorzucić zgodnie z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i odpowiednio stosowanym art. 373 k.p.c.

